

Tijdschrift voor Tandheelkunde

FEBRUARI 1932 XXXIX JAARGANG AFLEVERING 2

REDACTIONEEL GEDEELTE

TANDHEELKUNDIGE DOCUMENTATIE

Op het Congres te Parijs is in de betreffende Sectie (XVI) onder meer het uiterst belangwekkende rapport behandeld van *Dr. Emile Huet* (Brussel) over de evolutie van de tandheelkundige documentatie en daar wij meenen, dat dit onderwerp over het algemeen niet de belangstelling heeft, die het in breeden kring verdient, willen wij op deze plaats daar nog op terug komen.

De Fédération Dentaire Internationale, die in 1900 op initiatief van *Charles Godon* werd gesticht, als eerste internationale wetenschappelijke organisatie, heeft op het Congres te Berlijn in 1909 besloten ook de bibliographie internationaal ter hand te nemen en daarvoor de decimale classificatie te gebruiken.

Sedert dien is onder de onvermoeide zorgen van *Huet* ongelooft veel gedaan voor de betreffende propaganda en op de eerste bijeenkomst van de F. D. I. na den oorlog in 1921 in den Haag, verraste hij ons daar met het lijvige boekwerk over de tandheelkundige classificatie (Zie T. v. T. 1911 blz. 949), dat het mogelijk heeft gemaakt die classificatie ook in dit Tijdschrift in te voeren, welk voorbeeld inmiddels in den loop der jaren door vele andere is nagevolgd.

Het bovenbedoelde rapport nu geeft een schets van hetgeen er is bereikt en de winsten voor de toekomst.

In de eerste plaats blijkt dan dat de woorden: boek, biblio-

theek en bibliographie ontoereikend zijn om weer te geven wat men wil uitdrukken voor al datgene wat van moderne bibliotheken wordt verwacht.

Zoo is men gekomen tot het woord „document”, dat ook het voordeel heeft in vele talen gelijkkluidend te zijn.

Men heeft aan dit woord een zeer ruime beteekenis gegeven, n.l. alle materiele vormen, waardoor zich de gedachte laat uitdrukken.

Op deze wijze opgevat is bijv. een film een document.

Van dit woord kunnen dan andere uitdrukkingen worden afgeleid als „documentatie” en „documentarisch.”

Een „documententrale” beteekent dus een organisatie, waaraan de classificeering, bewaring en verspreiding van de meest verschillende „documenten” worden toevertrouwd.

Deze centrale is meer dan een bibliotheek, omdat de wetenschappelijke werker hier, behalve boeken en tijdschriften ook separaten, foto's, films en teekeningen zal kunnen vinden; buitendien staan hem literatuuropgaven in den vorm van „fiches” en bibliographische inlichtingen ter beschikking.

Sinds vele jaren is deze documententrale van de F. D. I. te Brussel gevestigd in het gebouw van de Cinquantenaire en voortdurend aangevuld en uitgebreid, zoodat zij zonder eenigen twijfel de belangrijkste verzameling van documenten vormt, die momenteel op tandheelkundig gebied bestaat.

Men is hierbij echter niet blijven stilstaan en thans is gesticht de „Fondation Documentaire Dentaire” met zetel te Brussel, een overeenkomstig de Belgische wet, afzonderlijke stichting, die door een conventie met de F. D. I. het bezit heeft overgenomen ten bate van het gestelde doel: te komen tot een wereldorganisatie van tandheelkundige documentatie.

Te dien einde worden er „Centres documentaires régionaux” gesticht, in zoo groot mogelijk aantal, die door onderlinge samenwerking het voor den gebruiker zoo gemakkelijk mogelijk zullen maken, om snel al die inlichtingen, boeken, tijdschriften etc. te kunnen krijgen, die hij noodig heeft.

Zooals bekend, bestaat er tusschen de staten een Conventie van 1886, die het onderling uitleenen van officieele documenten mogelijk maakt. Tengevolge hiervan is het in verschillende landen reeds mogelijk, *zonder eenige kosten* ruilzendingen tusschen de Fondation Documentaire en andere vereenigingen te doen plaats hebben.

Het behoeft wel geen betoog, dat het onderwerp hiermede bij lange na niet is uitgeput. Wij verwijzen den belangstellenden lezer voor verdere bijzonderheden naar het rapport in de handelingen van het Congres, hebben echter gemeend goed te doen deze te weinig bekende feiten onder de algemeene aandacht te brengen.

Er is trouwens nog meer. Bij het ontzaggelijk vele, dat tegenwoordig wordt geschreven en gedrukt in de tallooze tijdschriften over het oppervlak der aarde verspreid, is veel dat rustig ongelezen kan blijven, maar ook veel, waarvan het jammer is, dat het niet ter kennis komt van werkers op hetzelfde gebied, die daarmede vaak hun voordeel zouden kunnen doen.

Dit laatste geldt met name voor al die landen, waarvan de talen slechts door weinigen worden verstaan. Om hieraan tegemoet te komen, hebben bijv. de Scandinavische landen in vereeniging met Finland (waar in intellectueele kringen Zweedsch gesproken wordt) sinds eenige jaren besloten tot de uitgave van een gezamenlijk tandheekkundig tijdschrift, waarin de belangrijkste artikelen in die landen gepubliceerd, worden herdrukt in Fransch, Duitsch of Engelsch.

Een eenvoudiger methode is ons inziens hetgeen door de Documentatie-commissie van de F. D. I. wordt verzocht, n.l. om het resumé van ieder oorspronkelijk artikel in deze drie talen (althans in één dezer talen) in elk tijdschrift af te drukken.

Verschillende periodieken hebben reeds aan dit verzoek voldaan.

Ook ons Tijdschrift is niet ongeneigd hiertoe over te gaan, mits wij van onze inzenders gedaan kunnen krijgen, dat zij

zelveu zich aanwennen hunne artikelen aan het eind kort samen te vatten.

Wij hebben deze wenschelijkheid reeds jaren geleden gepropageerd, echter zonder veel resultaat. Wij herhalen dit thans nog eens met nadruk; het zal tevens ten goede komen aan het opstellen van het artikel zelf, waaraan de gemiddelde Nederlander, die nu eenmaal blijkbaar weinig literair is aangelegd, gewoonlijk bitter weinig moeite besteedt (dit is althans de algemeene klacht van tallooze redacties van Nederlandsche tijdschriften).

De leesbaarheid van ons Tijdschrift zal daardoor niet alleen worden verhoogd, maar ook het nuttig effect van den arbeid, die de schrijvers hebben verricht, zal dan aanzienlijk kunnen worden uitgebreid.

Wie zich ten slotte even rekenschap wil geven van het geweldige werk, dat *Huet* en zijn medewerkers voor het door hen gestelde ideaal hebben gedaan en nog stèeds doen, zal zich alleen al hierom, deze geringe moeite ongetwijfeld gaarne willen getroosten!

N.

HET DIAMANTEN FEEST VAN HET TIJDSCHRIFT VOOR GENEESKUNDE

Op 9 Januari j.l. herdacht de Vereeniging „Het Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde” op grootscheepsche wijze het feit van haar 75-jarig bestaan.

De Aula van de Amsterdamsche Universiteit was geheel gevuld, toen de voorzitter, *Prof. van Rijnberk*, de Buitengewone Algemeene Vergadering opende en de vele gasten, waaronder de Commissaris van de Koningin in Noord-Holland, de Burgemeester van Amsterdam, vertegenwoordigers van de Ministers van Onderwijs en van Arbeid, Handel en Nijverheid, benevens de vertegenwoordigers van de redacties der zuster-organen het welkom toeriep.

Hij gaf een uiteenzetting van den groei van het Tijdschrift in die driekwart eeuw en wel duidelijk bleek hoeveel het voor de geneeskunde in Nederland, ook door het uitgeven van de „*Opuscula Selecta*” in den loop der jaren heeft gedaan.

De feestrede werd gehouden door *Prof. Burger*, de vorige hoofdredacteur, die meer in het bijzonder de afgelopen 25 jaren schetste en op geestige wijze de moeilijkheden teekende, waarmede het Tijdschrift had te kampen en die het heeft overwonnen.

Vervolgens was het woord aan *Dr. Mauritz*, de voorzitter van de Ned. Mij. tot bevordering der Geneeskunst, waarvan het Tijdschrift sinds al die jaren het officieel orgaan is en die er prijs op stelde op dat oogenblik van de waardeering van de Maatschappij te getuigen.

Ook de Regeering liet zich niet onbetuigd en de vertegenwoordiger van den Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid deelde mede, dat bij Kon. Besluit *Prof. van Rijnberk* benoemd was tot ridder in de Orde van den Nederlandschen Leeuw, welk ordeteeken hij dezen onder applaus van de Vergadering op de borst speldde.

In de Senaatskamer was daarna gelegenheid den voorzitter geluk te wenschen, waarvan talloos velen hebben gebruik gemaakt.

's Avonds vereenigde het Tijdschrift zijn leden en een groot aantal gasten aan een uitmuntend verzorgd maal in het Paviljoen Vondelpark, waar nog vele vriendelijke woorden aan het adres van de jubilaresse en de uitnemende leiding werden gesproken.

Wij willen dit verslag niet besluiten, zonder ook onzerzijds op deze plaats nogmaals een woord van gelukwensch tot het Tijdschrift voor Geneeskunde te richten, waarvoor te meer aanleiding bestaat, omdat de Redactie, de keeren dat wij op haar een beroep deden, nimmer in gebreke bleef daaraan gevolg te geven en wij tevens met vreugde hebben opgemerkt, dat de laatste jaren, de stiefmoederlijke wijze, waarop aan de tandheelkunde een plaats werd ingeruimd in eene — van meer waardeering getuigende — is veranderd.

Met name is onder de „Clinische Lessen” ook de tandheelkunde opgenomen en waar hoe langer hoe meer het besef doordringt van de noodzakelijkheid van meerdere samenwerking tusschen arts en tandarts, kan dit niet genoeg worden toegejuicht, omdat zodoende een hiaat op gelukkige wijze wordt aangevuld.

Wij hopen, dat bij het eeuwfeest van het Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde, geconstateerd zal kunnen worden, dat tot heil van de tandlijdende menschheid, de tandheelkunde — of wil men liever: de mondheelkunde — de plaats inneemt, waarop het met alle overige onderdeelen der geneeskunde recht heett!

N.